

Publicerad 2009-02-18 22:49 av savran

*indianerna kunde göra allt för
att få européernas glaskulor
de skimrade så vackert
i solen och
de förgyllde
gator av guld*

*jag vill inte ha mina pärlor
de är inte ens värdiga svin*
dagens indianers glaskulor
det kan inte vara en mardröm
då ska man väl känna
något
svart rädsla eller
stark avsky
eller som att stå vid en ravin
och inte veta när man ska våga hoppa

bara ångest

inte så att jag hoppar av
bussen tre hållplatser för tidigt
för att alla tittar
på mig pratar
om mig
inte så

inte sådan ångest

det kallas ickeångest

avsaknad av ångest
av glädje
sorg
förtvivlan
förvåning
skam

meningarna kommer ut
men hörs inte

jag vet att de ser mig
och hör mig
men då minns jag inte längre vad
jag sagt
eller varför jag sa det
om jag ens sa något
de kanske bara vill titta
låt dem titta
ingen skada skedd
för jag har egentligen inget att säga

och varför döda mitt liv
meningslöst
som mina meningar
jag kan inte radera mig
jag har inget att förinta

ickeångest
existerar inte
jag har inte förmågan att lösa
mitt hemmagjorda halsband
med färgade plastkulor
min vackra paradox

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren savran med Poeter.se id #27530 innehar upphovsrätten